

[Finansministeren.]

jeg kan ikke erkende, at denne Vanskelighed i Virkeligheden er til Stede. Beregningen af Udbytteraten er i det hele saa simpel, som en Skatteberegning nu engang kan være; man skal konstatere, hvor meget der er betalt i Udbytte, og hvor stor Aktiekapitalen er. Den enkelte Aktionær skal konstatere, for hvilke Beløb han ejer Aktier, og saa kan han ganske simpelt paa Skalaen aflæse, hvor meget der bliver betalt i Skat af det Udbytte, som deklarerer. Det kan umiddelbart ses af Skalaen. Ved Udregningen af Restraten er Udgangspunktet ganske det samme som ved Beregningen af den ordinære Selskabsskat. At den ordinære Selskabsskat ikke er helt let at beregne af Aktieselskaber i Almindelighed, og at de skal have særlig kyndig Bistand for at kunne finde ud af det, er en Ting for sig, men det er ikke denne Skattelovs Skyld. Hvis det ærede Medlem vilde rette Bebrejdelse imod nogen i saa Henseende, maa han tænke paa sin egen tidligere Finansminister, som har udarbejdet de Regler, der gælder for den ordinære Beskatning. Men naar dette er regnet ud, naar man har gjort op, hvor meget det, der hedder Restratens Grundtal, er, det vil sige, at man har foretaget den ganske ordinære Skatteberegning ved Anvendelse af den Skala, der her er opstillet, saa er det, der yderligere skal foretages, ikke andet, end at man skal trække den betalte Udbytterate fra og derefter dividere med 2, altsaa en simpel Subtraktion og en simpel Division, som man lærer i de mindste Klasser i Folkeskolen. At dette skulde være saa indviklet, kan jeg ikke se.

Det ærede Medlem har peget paa, at der navnlig var een Ting, der skulde være uklar, nemlig om Skatten af Udbytteraten skulde trækkes fra inden Udbetalingen af det Udbytte, som deklarerer til Aktionærerne. Det siges ganske positivt i Lovforslagets § 13 c, at Udbytteraten med sit fulde Beløb skal indeholdes af Selskabet ved Udbyttets Udbetaling til Aktionærerne. Hvis der f. Eks. af en Aktie paa 1000 Kr. fastsættes et Udbytte paa 10 pCt., altsaa 100 Kr., fradrages deri Udbytteratens Beløb, som er 8 Kr., og den paagældende faar udbetalt 92 Kr. Med dette Fradrag har Selskabet saa i det væsentlige klaret den overordentlige Skat, eller klaret for den Del af Indkomstens Vedkommende, der udbetales som Udbytte. Hvad der bliver tilbage at svare paa anden Maade, afhænger af, hvor stort Udbyttet er, og deraf igen, hvor stor Restraten bliver. Men det bliver, som jeg har

nævnt, forholdsvis mindre end Udbytteraten.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var ligesom det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen og det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen inde paa Spørgsmaalet, hvorvidt det ikke var rigtigt, at der ved Fastsættelsen af Skatteprocenten blev taget større Hensyn til de Henlæggelser, der er foretaget i Selskaber, end foreslaaet i Lovforslaget.

Ifølge Lovforslagets Regler fastsættes Procenterne under Hensyn til Forholdet mellem henholdsvis Udbytte og Indkomst og Aktiekapital, hvorimod der kun regnes med Reserver, for saa vidt disse overstiger Aktiekapitalen. Det Beløb, hvormed de maatte overstige denne Kapital, kan jo ogsaa efter Forslaget tages i Betragtning. Det maa erkendes, at man, naar man ønsker at begunstige Henlæggelser, ogsaa ved at tage et større Hensyn, end der her er gjort til allerede opsamlede Reserver, kan tilvejebringe en saadan Begunstigelse. For mig har det afgørende ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag været, at jeg ønskede i særlig Grad at paavirke den fremtidige Udbyttepolitik, altsaa at bidrage til at fremkalde store Henlæggelser netop i disse Aar, hvor der kan opstaa store Indtægter, og hvor der paa Grund af Usikkerheden kan være særlig Grund til at beskytte Henlæggelserne. At gøre baade det ene og det andet bliver igen et Spørgsmaal om, hvem der saa skal betale de Penge, som derved mistes. De maa enten føres over paa andre Aktieselskaber, hvis Konsolidering ikke er saa kraftig, men hvor det netop vil være ønskeligt at fremkalde en Konsolidering, eller de maa føres over paa Personbeskatningen. Efter min Mening er der ikke Mulighed for begge Dele, og jeg har da foretrukket en Fremgangsmaade, der vender Blikket fremefter og ikke i særlig Grad tager Hensyn til, hvad der er sket.

Der er jo ogsaa den Ting at være opmærksom paa med Hensyn til Spørgsmaalet om Stillingen til Reserverne, at den Reservekapital, der er i Aktieselskabet, er ikke, set i Forhold til Aktionærerne, en Kapital af samme Beskaffenhed som Aktiekapitalen. Aktiekapitalen er en Kapital, som Aktionærerne har indskudt, og som i Almindelighed vil stamme fra en tidligere oppebaaret Indtægt, en Indtægt, som har været Beskatning undergivet, og som de nu indskyder i Selskabet. De Reserver, der her er Tale om, er jo ikke skattemæssigt set behandlet som overført til Aktionærerne.